Bài 9: Phụ thuộc hàm và dạng chuẩn

Nội dung

- Phụ thuộc hàm
 - Hệ luật dẫn Amstrong
 - Bao đóng
 - Phủ tối thiểu
 - Khóa
 - Thuật toán tìm khóa
- Các dạng chuẩn
 - Dạng chuẩn 1
 - Dạng chuẩn 2
 - Dạng chuẩn 3
 - Dạng chuẩn Boyce Codd Khoa HTTT - Đại học CNTT

1. Phụ thuộc hàm (1)

X,Y là hai tập thuộc tính trên quan hệ R r_1, r_2 là 2 bộ bất kỳ trên R r_1 nói X xác định Y, ký hiệu Xrightarrow Y, nếu và chỉ nếu rightarrow Ta nói X thì rightarrow Ti[X] = r2[X] thì rightarrow Ti[X] = r2[Y]

 $X \rightarrow Y$ là một phụ thuộc hàm, hay Y phụ thuộc X.

X là vế trái của phụ thuộc hàm, Y là vế phải của phụ thuộc hàm.

Ví dụ: cho quan hệ sinh viên như sau:

SINHVIEN(Tên, Mônhọc, SốĐT, ChuyênNgành, GiảngViên, Điểm)

1. Phụ thuộc hàm (2)

Tên	Mônhọc	SốĐT	ChuyênNgành	GiảngViên	Điểm
Huy	CSDL	0913157875	HTTT	Hưng	5
Hoàng	CSDL	0913154521	HTTT	Hung	10
Huy	AV	0913157875	HTTT	Thủy	5
Hải	Toán SXTK	0166397547	MạngMT	Lan	10
Tính	HQTCSDL	012145475	CNPM	Sang	7
Tính	LậpTrình	012145475	CNPM	Việt	8
Hoàng	LậpTrình	0913154521	HTTT	Việt	10

Tên SốĐT ChuyênNgành? Tên Mônhọc Điểm?

Mônhọc Giảng Viên?

1. Phụ thuộc hàm (3)

Một số tính chất sau:

Với mỗi **Tên** có duy nhất một **SốĐT** và **ChuyênNgành** Với mỗi **Mônhọc** có duy nhất một **GiảngViên** Với mỗi **Tên, Mônhọc** có duy nhất một **Điểm**

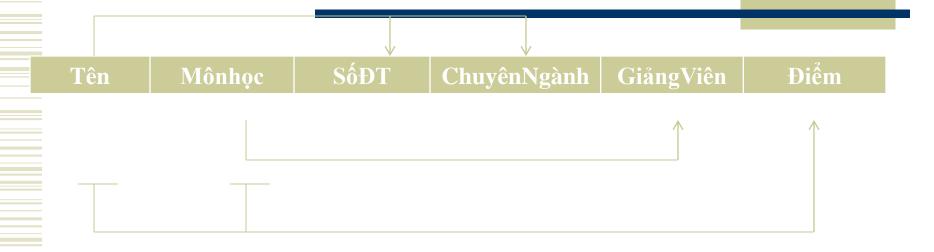
Ký hiêu:

```
{Tên} → {SốĐT, ChuyênNgành}

{Mônhọc} → {GiảngViên}

{Tên, Mônhọc} → {Điểm}
```

1. Phụ thuộc hàm (4)

Các phụ thuộc hàm kéo theo:

```
{Tên} → {ChuyênNgành}
{Mônhọc, Điểm} → {GiảngViên, Điểm}
```

2. Hệ luật dẫn Amstrong (1)

Gọi F là tập các phụ thuộc hàm

Định nghĩa: $X \to Y$ được suy ra từ F, hay F suy ra $X \to Y$, ký hiệu: F $\models X \to Y$ nếu bất kỳ bộ của quan hệ thỏa F thì cũng thỏa $X \to Y$

Hệ luật dẫn Amstrong:

Với X, Y, Z, W ⊆ U. Phụ thuộc hàm có các tính chất sau:

- F1) Tính phản xạ: Nếu $Y \subseteq X$ thì $X \to Y$
- F2) Tính tăng trưởng: $\{X \rightarrow Y\} = XZ \rightarrow YZ$
- F3) Tính bắc cầu: $\{X \rightarrow Y, Y \rightarrow Z\} \models X \rightarrow Z$

2. Hệ luật dẫn Amstrong (2)

Từ hệ luật dẫn Amstrong ta suy ra một số tính chất sau:

F4) Tính kết hợp:
$$\{X \rightarrow Y, X \rightarrow Z\} = X \rightarrow YZ$$

F5) Tính phân rã:
$$\{X \to YZ, X \to Y\} \models X \to Z$$

F6) Tính tựa bắc cầu:
$$\{X \rightarrow Y, YZ \rightarrow W\} \models XZ \rightarrow W$$

Ví dụ: $F = \{A \rightarrow B, A \rightarrow C, BC \rightarrow D\}$, chứng minh $A \rightarrow D$?

- 1) $A \rightarrow B$
- $2) A \rightarrow C$
- 3) $A \rightarrow BC$ (tính kết hợp F4)
- 4) BC \rightarrow D
- 5) A \rightarrow D (tính bắc cầu F3)

2. Hệ luật dẫn Amstrong (3)

Ví dụ: $F = \{A \rightarrow C, B \rightarrow D\}$, chứng minh $AB \rightarrow ABCD$?

- 1) $A \rightarrow C$
- 2) $AB \rightarrow ABC$ (thêm vào AB)
- 3) $B \rightarrow D$
- 4) ABC → ABCD (thêm vào ABC)
- 5) AB → ABCD (tính bắc cầu F3)

3. Bao đóng (1)

Bao đóng của tập phụ thuộc hàm

Bao đóng của tập phụ thuộc hàm F, ký hiệu F⁺ là tập tất cả các phụ thuộc hàm được suy ra từ F.

Nếu $F = F^+$ thì F là họ đầy đủ của các phụ thuộc hàm.

Thuật toán tìm bao đóng của tập thuộc tính

Bao đóng của tập thuộc tính X đối với tập phụ thuộc hàm F, ký hiệu là X^+_F là tập tất cả các thuộc tính A có thể suy dẫn từ X nhờ tập bao đóng của các phụ thuộc hàm F^+

$$X_{F}^{+} = \{ A \in Q^{+} | X \rightarrow A \in F^{+} \}$$

3. Bao đóng (2)

Input: $(Q,F),X \subseteq Q^+$

Output: X^+_F

Bước 1: Tính dãy $X^{(0)}$, $X^{(1)}$,..., $X^{(i)}$:

- $-X^{(0)} = X$
- $-X^{(i+1)} = X^{(i)} \cup Z, \exists (Y \rightarrow Z) \in F(Y \subseteq X^{(i)}), loại (Y$
- \rightarrow Z) ra khỏi F
 - Dừng khi $X^{(i+1)} = X^{(i)}$ hoặc khi $X^{(i)} = Q^+$

Bước 2: Kết luận $X^+_F = X^{(i)}$

3. Bao đóng (3)

Ví dụ:

Cho lược đồ quan hệ R(A, B, C, D, E, G, H) và tập phụ thuộc hàm

 $F=\{ f1: B \rightarrow A, f2: DA \rightarrow CE, f3: D \rightarrow H, f4: GH \rightarrow GA \}$

 $C, f5: AC \rightarrow D$

Tìm AC_F^+ ?

3. Bao đóng (4)

Buốc 1: $X_0 = AC$

Bước 2: Từ f1 đến f4 không thoả, f5 thoả nên $X_1 = AC \cup D = ACD$

Lặp lại bước 2:

f1 không thoả,

f2 thỏa nên X_2 =ACD \cup CE = ACDE

f3 thỏa nên X_3 =ACDE \cup H =ACDEH

f4 không thỏa, f5 đã thỏa

Lặp lại bước 2: f2, f3 và f5 đã thỏa, f1 và f4 không thỏa. Nên $X_4=X_3=ACDEH$

3. Bao đóng (5)

Cho lược đồ quan hệ R(A, B, C, D, E, G) và tập phụ thuộc hàm

F={ f1: AB \rightarrow C , f2: D \rightarrow EG, f3: ACD \rightarrow B, f4: C \rightarrow A, f5: BE \rightarrow C , f6: CE \rightarrow AG , f7: BC \rightarrow D , f8: CG \rightarrow BD}

Tìm BD_F^+ ?

KQ: ABCDEG

3. Bao đóng (6)

Bài toán thành viên

Cho tập thuộc tính Q, tập phụ thuộc hàm F trên Q và một phụ thuộc hàm $X \to Y$ trên Q. Câu hỏi đặt ra rằng $X \to Y \in F^+$ hay không?

$$X \to Y \in F^+ \Leftrightarrow Y \subseteq X^+$$

Ví dụ:

Từ ví dụ tìm bao đóng của tập thuộc tính AC. Cho biết $AC \rightarrow E$ có thuộc F^+ ?

Vì
$$E \in AC^+_F$$
 nên $AC \rightarrow E \in F^+$

4. Phủ tối thiểu (1)

Hai tập phụ thuộc hàm tương đương

Hai tập phụ thuộc hàm F và G tương đương nếu $F^+ = G^+$. Ký hiệu $G \equiv F$

Phủ tối thiểu của một tập phụ thuộc hàm

F được gọi là phủ tối thiểu của tập phụ thuộc hàm (hay tập phụ thuộc hàm tối thiểu) nếu thỏa:

- (i) F là tập phụ thuộc hàm có thuộc tính **vế trái không** dư thừa
 - (ii) F là tập phụ thuộc hàm có vế phải một thuộc tính
 - (iii) F là tập phụ thuộc hàm không dư thừa

4. Phủ tối thiểu (2)

Phụ thuộc hàm có thuộc tính vế trái dư thừa

Cho F là tập các phụ thuộc hàm trên lược đồ quan hệ Q. Khi đó $Z \to Y \in F$ là phụ thuộc hàm có thuộc tính vế trái dư thừa nếu tồn tại $A \in Z$ mà

$$F = F - (Z \rightarrow Y) \cup ((Z - A) \rightarrow Y)$$

Ngược lại $Z \to Y$ là phụ thuộc hàm có thuộc tính vế trái không dư thừa hay Y phụ thuộc đầy đủ vào $Z. Z \to Y$ còn được gọi là phụ thuộc hàm đầy đủ.

Phụ thuộc hàm có vế phải một thuộc tính

Mỗi tập phụ thuộc hàm F đều tương đương với một tập phụ thuộc hàm G mà vế phải của các phụ thuộc hàm thuộc G chỉ gồm một thuộc tính

4. Phủ tối thiểu (3)

Phụ thuộc hàm không dư thừa

F là tập phụ thuộc hàm không dư thừa nếu không tồn tại $F' \subset F$ sao cho $F' \equiv F$. Ngược lại F được gọi là tập phụ thuộc hàm dư thừa.

Thuật toán tìm phủ tối thiểu của tập phụ thuộc hàm

Bước 1: Phân rã các phụ thuộc hàm có vế phải nhiều thuộc tính thành các phụ thuộc hàm có vế phải một thuộc tính

Bước 2: Loại các thuộc tính có về trái dư thừa của mọi phụ thuộc hàm (bỏ thuộc tính bên về trái, khi và chỉ khi bao đóng của các thuộc tính còn lại có chứa thuộc tính đó)

Bước 3: Loại các phụ thuộc hàm dư thừa khỏi F (Các thuộc tính ở vế phải của PTH chỉ xuất hiện duy nhất 1 lần thì không thể loại bỏ. Còn lại tính bao đóng của tập thuộc tính vế trái nếu có xuất hiện thuộc tính vế phải thì có thể loại bỏ thuộc tính đó và đó là PTH dư thừa)

4. Phủ tối thiểu (4)

Ví dụ:

Cho lược đồ quan hệ Q(A,B,C,D) và tập phụ thuộc hàm $F=\{AB \rightarrow CD, B \rightarrow C, C\}$ \rightarrow D} Tìm phủ tối thiểu?

Bước 1: Tách các phụ thuộc hàm sao cho về phải chỉ còn một thuộc tính.

+ ta có $F=\{AB \rightarrow C, AB \rightarrow D, B \rightarrow C, C \rightarrow D\}$

Bước 2: Bỏ các thuộc tính dư thừa ở vế trái.

 $+ B \rightarrow C, C \rightarrow D$ Không xét vì vế trái chỉ có một thuộc tính.

+ xét AB → C : Nếu Bỏ A thì B+=BCD không chứa A nên không thể Bỏ A. Nếu Bỏ B thì A+=A. không bỏ được thuộc tính nào.

+ xét AB → D : Nếu Bỏ A thì B+=BCD không chứa A nên không thể Bỏ A. Nếu Bỏ B thì A+=A. không bỏ được thuộc tính nào.

Bước 3: Loại khỏi F các phụ thuộc hàm dư thừa.

+ xét AB->C : Tính AB+=ABCD chứa C nên loại bỏ AB->C

+ xét AB->D: tính AB+=ABCD chứa D nên loại bỏ AB->D

+ B->C: tính B+=B không thể bỏ.

+ C->D: tính C+=C không thể bỏ.

Phủ tối thiểu là {B->C, C->D} Khoa HTTT - Đại học CNTT

Ví dụ 2:

Cho lược đồ quan hệ Q(A,B,C,D,E,G,H) và tập phụ thuộc hàm $F=\{B \to A, DA \to CE, D \to H, GH \to C, AC \to D\}$ Tìm phủ tối thiểu F?

Bước 1: Tách các phụ thuộc hàm sao cho vế phải chỉ còn một thuộc tính.

+ ta có $F=\{B \rightarrow A, DA \rightarrow C, DA \rightarrow E, D \rightarrow H, GH \rightarrow C, AC \rightarrow D\}$

Bước 2: Bỏ các thuộc tính dư thừa ở vế trái.

 $+ B \rightarrow A, D \rightarrow H$ Không xét vì vế trái chỉ có một thuộc tính.

+ xét DA → C : Nếu Bỏ D thì A+=A không có chứa D nên không bỏ D Nếu bỏ A thì D+= DH không có A nên không bỏ A

+ xét GH \rightarrow C : Nếu Bỏ G thì H+=H không có chứa G nên không bỏ G.

Nếu Bỏ H thì G+=G không có chứa H nên không bỏ H.

+xét AC → D : Nếu Bỏ A thì C+= C không có chứa A nên không bỏ A.

Nếu Bỏ C thì A+=A không có chứa C nên không bỏ C.

• $\mathbf{F} = {\mathbf{B} \to \mathbf{A}, DA \to C, \mathbf{DA} \to \mathbf{E}, \mathbf{D} \to \mathbf{H}, GH \to C, \mathbf{AC} \to \mathbf{D}}$

Bước 3: Loại khỏi F các phụ thuộc hàm dư thừa.

+ xét DA->C : tính DA+= DAEH không chứa C nên không loại

+ xét GH → C: tính GH+= GH không chứa C nên không loại

Phủ tối thiểu là $\{B \rightarrow A, DA \rightarrow C, DA \rightarrow E, D \rightarrow H, GH \rightarrow C, AC \rightarrow D\}$

5. Khoá

Định nghĩa

Cho lược đồ quan hệ Q(A1, A2, ..., An), Q⁺ là tập thuộc tính của quan hệ Q, F là tập phụ thuộc hàm trên Q, K là tập con của Q⁺. Khi đó K gọi là một khóa của Q nếu:

- (i) $K_F^+ = Q_F^+$
- (ii) Không tồn tại $K' \subset K$ sao cho $K'^+_F = Q^+$

Thuộc tính A được gọi là thuộc tính khóa nếu

A∈K, trong đó K là khóa của Q. Ngược lại thuộc tính A được gọi là thuộc tính không khóa.

K" được gọi là siêu khóa nếu $K \subseteq K$ ".

5. Thuật toán tìm khoá (1)

Sử dụng đồ thị có hướng để tìm khóa như sau:

Bước 1:

- Mỗi nút của đồ thị là tên một thuộc tính của lược đồ quan hệ R
- Cung nối hai thuộc tính A và B thể hiện phụ thuộc hàm A \rightarrow B
- Thuộc tính chỉ có các mũi tên đi ra (nghĩa là chỉ nằm trong vế trái của phụ thuộc hàm) được gọi là nút gốc
- Thuộc tính chỉ có các mũi tên đi tới (nghĩa là chỉ nằm trong vế phải của phụ thuộc hàm) được gọi là nút lá

Bước 2:

- Xuất phát từ tập các nút gốc (X), dựa trên tập các phụ thuộc hàm F, tìm bao đóng $X^+_{\,F}$.
- Nếu $X^+_F = Q^+$ thì X là khóa, ngược lại bổ sung một thuộc tính không thuộc nút lá vào X rồi thực hiện tìm bao đóng của X. Dừng khi tìm được một khóa của R.

5. Thuật toán tìm khoá (2)

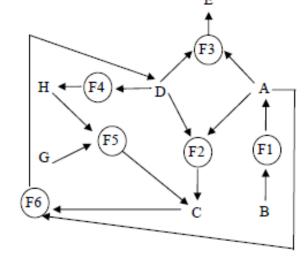
Ví dụ: Cho lược đồ quan hệ R(A, B, C, D, E, G, H) và tập phụ thuộc hàm

$$F=\{B \rightarrow A, DA \rightarrow CE, D \rightarrow H, GH \rightarrow C, AC \rightarrow D\}$$

Tìm một khóa của R?

Phân rã vế phải ta có $F = \{B \rightarrow A, DA \rightarrow C, DA \rightarrow E, D \rightarrow H,$

 $GH \rightarrow C, AC \rightarrow D$

5. Thuật toán tìm khoá (3)

Nhận thấy từ đồ thị trên, nút B và G là nút gốc. Khóa của R phải chứa thuộc tính BG.

 $BG_F^+=ABG$, vì $BG_F^+\neq Q^+$ nên BG không là khóa. Bổ sung thuộc tính D.

 $BDG^{+}_{F} = BDGACEH$, vì $BDG^{+}_{F} = Q^{+}$ nên BDG là khóa.

5. Thuật toán tìm khoá (4)

Ví dụ: Cho lược đồ quan hệ R(A, B, C, D, E, G) và tập phụ thuộc hàm

 $F=\{AE \rightarrow C, CG \rightarrow A, BD \rightarrow G, GA \rightarrow E\}$

Tìm tất cả các khóa của R?

KQ: ABD, BDC

6. Các dạng chuẩn (1)

Dạng chuẩn 1 (1NF)

Lược đồ Q ở dạng chuẩn 1 nếu mọi thuộc tính đều mang giá trị nguyên tố.

Giá trị nguyên tố là giá trị không phân nhỏ được nữa.

Các thuộc tính đa trị (multi-valued), thuộc tính đa hợp(composite) không là nguyên tố.

Ví dụ:

Thuộc tính ĐiaChỉ: Số 175 Đường 3/2 Phường 10 Quận 5 không là nguyên tố.

ĐịaChỉ → (SốNhà, Đường, Phường, Quận)

6. Các dạng chuẩn (2)

Ví dụ: HOADON(MaHD, MaKH, NgayHD, CtietMua, SoTien)

MaHD	MaKH	NgayHD	CtietMua			SoTien
			Tên hàng	Số lượng	ĐVT	
HD01	KH01	15-10-05	Bánh Orion	1	Gói	25.000
			Kẹo mút	2	Cây	2.000
HD02	KH01	18-10-05	Gạo	2	Kg	30.000
HD03	KH02	24-10-05	Đường	1	Kg	15.000
			Bánh AFC	2	Gói	24.000

CtietMua không là nguyên tố nên không thỏa dạng chuẩn 1

6. Dạng chuẩn 2 (2NF) (1)

Lược đồ Q ở dạng chuẩn 2 nếu thoả:

- (1) Q đạt dạng chuẩn 1
- (2) Mọi thuộc tính không khóa của Q đều phụ thuộc đầy đủ vào khóa.

Kiểm tra dạng chuẩn 2

Bước 1: Tìm mọi khóa của Q

Bước 2: Với mỗi khóa K, tìm bao đóng của tập tất cả các tập con thực sự S_i của K

Bước 3: Nếu tồn tại bao đóng S_i⁺ chứa thuộc tính không khóa thì Q không đạt dạng chuẩn 2, ngược lại Q đạt dạng chuẩn 2.

6. Dạng chuẩn 2 (2NF) (2)

Ví dụ:

Cho Q1 (A, B, C, D), $F=\{A \rightarrow B, B \rightarrow DC\}$

Lược đồ chỉ có một khóa là A, nên mọi thuộc tính đều phụ thuộc đầy đủ vào khóa. Do vậy Q1 đạt dạng chuẩn 2.

Ví dụ:

Cho Q2 (A, B, C, D), $F=\{AB \rightarrow D, C \rightarrow D\}$

Lược đồ có khóa là ABC, ngoài ra còn có C⊂ABC mà C → D, trong đó D là thuộc tính không khóa (nghĩa là thuộc tính D không phụ thuộc đầy đủ vào khóa). Do vậy Q2 không đạt dạng chuẩn 2.

6. Dạng chuẩn 2 (2NF) (3)

Ví dụ:

Cho Q3(A,B,C,D,E,G), $F=\{BG\to D, B\to E, DE\to C, CD\to A\}$ Lược đồ có khóa là BG, ngoài ra còn có $B\subset BG$ mà $B\to E$, trong đó E là thuộc tính không khóa (nghĩa là thuộc tính E không phụ thuộc đầy đủ vào khóa). Do vậy Q2 không đạt dạng chuẩn 2.

Ví dụ:

Cho Q4 (A, B, C, D), $F=\{AB \rightarrow C, B \rightarrow D, BC \rightarrow A\}$

Lược đồ có khóa là AB, BC, ngoài ra còn có B⊂AB mà B \rightarrow D, trong đó D là thuộc tính không khóa (nghĩa là thuộc tính D không phụ thuộc đầy đủ vào khóa). Do vậy Q2 không đạt dạng chuẩn 2.

6. Dạng chuẩn 3 (3NF) (1)

Quan hệ Q được gọi là thuộc dạng chuẩn 3 nếu:

- Q thuộc dạng chuẩn 2.
- Mọi thuộc tính không khóa của Q không phụ thuộc bắc cầu vào khóa chính của Q

Hoặc:

Lược đồ Q ở dạng chuẩn 3 nếu mọi phụ thuộc hàm $X \to A \in F^+$, với $A \notin X$ đều có:

- (1) X là siêu khóa, hoặc
- (2) A là thuộc tính khóa

Kiểm tra dạng chuẩn 3

Bước 1: Tìm mọi khóa của Q

Bước 2: Phân rã vế phải của mọi phụ thuộc hàm trong F để tập F trở thành tập phụ thuộc hàm có vế phải một thuộc tính

Bước 3: Nếu mọi phụ thuộc hàm $X \to A \in F$, mà $A \notin X$ đều thỏa

- (1) X là siêu khóa (vế trái chứa một khóa), hoặc
- (2) A là thuộc tính khóa (vế phải là tập con của khóa)

thì Q đạt dạng chuẩn 3, ngược lại Q không đạt dạng chuẩn 3.

6. Dạng chuẩn 3 (3NF) (2)

Ví dụ:

Cho Q (A, B, C, D), $F=\{AB \rightarrow D, C \rightarrow D\}$

Bước 1: Q có một khóa là ABC

Bước 2: Mọi phụ thuộc hàm trong F đều đã có vế phải một thuộc tính.

Bước 3: Với AB → D, nhận thấy rằng D ∉ AB có

- Vế trái (AB) không phải là siêu khóa.
- Hơn nữa vế phải (D) không là thuộc tính khóa

Vậy Q không đạt dạng chuẩn 3.

6. Dạng chuẩn 3 (3NF) (3)

Ví dụ:

Cho Q (A, B, C, D,G,H), $F=\{AB \rightarrow C, AB \rightarrow D, AB \rightarrow GH\}$

Bước 1: Q có một khóa là AB

Bước 2: Mọi phụ thuộc hàm trong F đều đã có vế phải một thuộc tính.

Bước 3: Ta có mọi PTH với:

Vế trái (AB) là siêu khóa.

Vậy Q đạt dạng chuẩn 3.

6. Dạng chuẩn 3 (3NF) (4)

Ví dụ:

Cho Q (A, B, C, D,E,G), $F=\{A \rightarrow BC,AB \rightarrow D,AC \rightarrow E, B \rightarrow G\}$

Bước 1: Q có một khóa là A

Bước 2: Mọi phụ thuộc hàm trong F đều đã có vế phải một thuộc tính. $F=\{A \rightarrow B, A \rightarrow C, AB \rightarrow D, AC \rightarrow E, B \rightarrow G\}$

Bước 3:

 $A \rightarrow B$

 $B \rightarrow G$

Thuộc tính không khoá G phụ thuộc bắc cầu vào khoá A Vậy Q không đạt dạng chuẩn 3.

6. Dạng chuẩn 3 (3NF) (5)

Ví dụ:

Cho Q (A, B, C, D), $F=\{AB \rightarrow C, D \rightarrow B, C \rightarrow ABD\}$

Bước 1: Q có khóa là AB, AD, C

Bước 2: Mọi phụ thuộc hàm trong F đều đã có vế phải một thuộc tính. $F=\{AB \rightarrow C, D \rightarrow B, C \rightarrow A, C \rightarrow B, C \rightarrow D\}$

Bước 3: Mọi PTH đều có vế phải là thuộc tính khóa $(X \rightarrow A \in F)$ Vậy Q đạt dạng chuẩn 3.

6. Dạng chuẩn Boyce Codd (BCNF) (1)

Lược đồ Q ở dạng chuẩn BC nếu mọi phụ thuộc hàm $X \rightarrow A \in F^+$, với $A \notin X$ đều có X là siêu khóa.

Nhắc lại:

<u>Siêu khóa</u>: là một tập con các thuộc tính của Q^+ mà giá trị của chúng có thể phân biệt 2 bộ khác nhau trong cùng một thể hiện T_O bất kỳ.

Nghĩa là: \forall t₁, t₂ \in T_Q , t₁[K] \neq t₂[K] \Leftrightarrow K là siêu khóa của Q.

6. Dạng chuẩn Boyce Codd (BCNF) (2)

Kiểm tra dạng chuẩn BCNF

Bước 1: Tìm mọi khóa của Q

Bước 2: Phân rã vế phải của mọi phụ thuộc hàm trong F để tập F trở thành tập phụ thuộc hàm có vế phải một thuộc tính

Bước 3: Nếu mọi phụ thuộc hàm $X \to A \in F$, mà $A \notin X$ đều thỏa X là siêu khóa (vế trái chứa một khóa), thì Q đạt dạng chuẩn BC, ngược lại Q không đạt dạng chuẩn BC.

6. Dạng chuẩn Boyce Codd (BCNF) (3)

Ví dụ:

Cho Q (A, B, C, D, E, I), $F=\{ACD \rightarrow EBI, CE \rightarrow AD\}$

Bước 1: Q có hai khóa là {ACD, CE}

Bước 2: Phân rã vế phải của các phụ thuộc hàm trong

F, ta có: $F=\{ACD \rightarrow E, ACD \rightarrow B, ACD \rightarrow I, CE \rightarrow B, ACD \rightarrow E, ACD \rightarrow E$

 $A, CE \rightarrow D$

Bước 3: Mọi phụ thuộc hàm trong F đều có về trái là một siêu khóa Vậy Q đạt dạng chuẩn BC.

6. Dạng chuẩn Boyce Codd (BCNF) (4)

Ví dụ:

Cho Q (A, B, C, D,G,H), $F=\{AB \rightarrow C, AB \rightarrow D, AB \rightarrow GH\}$

Bước 1: Q có một khóa là AB

Bước 2: Mọi phụ thuộc hàm trong F đều đã có vế phải một thuộc tính. $F=\{AB \rightarrow C, AB \rightarrow D, AB \rightarrow G, AB \rightarrow H\}$

Bước 3: Ta có mọi PTH với:

• Vế trái (AB) là siêu khóa.

Vậy Q đạt dạng chuẩn BC.

6. Dạng chuẩn Boyce Codd (BCNF) (5)

Ví dụ:

Cho Q (A, B, C, D,G,H), $F=\{AB \rightarrow C, AB \rightarrow D, AB \rightarrow GH, B \rightarrow H\}$

Bước 1: Q có một khóa là AB

Bước 2: Mọi phụ thuộc hàm trong F đều đã có vế phải một thuộc tính. $F=\{AB \rightarrow C, AB \rightarrow D, AB \rightarrow G, AB \rightarrow H, B \rightarrow H\}$

Bước 3: Ta có PTH: $B \rightarrow H$ mà

Vế trái (B) không là siêu khóa.

Vậy Q không đạt dạng chuẩn BC.